

פרק שביעי בא לו כהן גדול

דף ס"ח

הבגדים שבהם כהן גדול קורא את הפרשה

בדף ה' כבר נתבאר, שבימי המילואים, כשהיו מקריבים את קרבנות המילואים, היו קוראים את הפרשה בה נצטוו על כך, ודבר זה מעכב.

ומשם למדו, שכמו כן ביום הכפורים, יש לקרוא את הפרשה בה מדובר על מצוות היום, ולפיכך לאחר שכהן גדול מסיים את עבודות דם הקרבנות הפנימיים [והגיע שער למדבר] הוא קורא את הפרשות הללו, [ובהמשך יתבאר בעזה"י אלו פרשות היה קורא, וכיצד היה קורא].

ואמרו, שאם הכהן רוצה לקרוא את הפרשה בבגדי לבן שהוא לבוש בהן מעבודות האחרונה, רשאי, ואם אינו רוצה לקרותה בבגדי כהונה, רשאי, ויקראנה באצטלית [=כמין חלוק] לבן משלו, כי קריאה זו אינה עבודה, וכשרה בלא בגדי כהונה.

האם בגדי כהונה נתנו להנות בהם או לא

נסתפקו בסוגייתנו, אם מותר לכהנים להנות מבגדי כהונה גם שלא בשעת עבודה, או שמיד בגמר עבודתם עליהם לפושטם.

ומתחילה רצו להביא ראיה ממשנתנו, בה מבואר, שקריאת הפרשה אינה עבודה, ולכן כהן גדול יכול לקרוא באצטלית לבן משלו, ואף על פי שאינה עבודה, אם רוצה, רשאי לקרוא בבגדי לבן, הרי שרשאי להנות בבגדי כהונה גם שלא בשעת עבודה.

ודחו זאת, כי אפשר שדווקא דברים שהם צורך עבודה, כגון קריאת הפרשה, מותר לעשותם בבגדי כהונה, אבל שלא לצורך עבודה כלל, אסור להנות מבגדי כהונה.

שוב רצו להביא ראיה מברייתא, בה מבואר, שהכהנים לא היו ישנים בבגדי כהונה, ומשמע, שדווקא השינה בהם אסורה, שמא יפיח בהם, אבל שאר צרכים, כגון אכילה, אף על פי שאינם עבודה, מותרים בהם, ומכאן שמוותרים הכהנים להנות מבגדי כהונה גם שלא בשעת עבודה.